

El sector de la discapacitat reclama la taxa turística per millorar l'accessibilitat

El col·lectiu de persones amb mobilitat reduïda demana a l'administració i a l'empresariat que vegi la inversió com una oportunitat de negoci · Mifas alerta que la Costa Brava corre el risc de quedar enrere d'altres destinacions turístiques

Personal de la Creu Roja portant una dona amb una cadira amfíbia en una platja gironina.

La proximitat de la nova temporada turística ha fet aixecar la veu al col·lectiu de persones amb discapacitat, que fa una reivindicació doble: el seu dret a gaudir de l'oci en espais adaptats per a usuaris amb mobilitat reduïda i, també, la seva condició de consumidors. La principal plataforma que representa el sector a Catalunya ha demanat que la taxa turística reverteixi en augmentar l'oferta d'establiments accessibles, una demanda que l'associació gironina Mifas també subscriu.

Però el seu president, Albert Carbonell, considera que amb això no n'hi ha prou perquè, en matèria d'accessibilitat, la Costa Brava està quedant al darrere d'altres destinacions turístiques com les illes de Mallorca o de Canàries. «A Girona, tenim bon temps, unes platges fantàstiques i una geografia espectacular, però no una cultura que porti l'hoteler a fer aquesta inversió», va lamentar.

En la seva opinió, la clau està en què l'empresariat vegi l'oportunitat de negoci en «un col·lectiu que les estadístiques demostren que viatja, sovint acompanyats, i que no és un turisme ni low cost ni de borratxera». Carbonell va afirmar que els beneficis de la inversió revertiran en «totes les persones amb discapacitat –turistes i veïns–, que som uns consumidors més».

El Comitè català de representants de persones amb discapacitat (Cocarmi) ha reclamat tant a les administracions com al sector turístic que les infraestructures i els serveis siguin «inclusius i accessibles». La plataforma, on Mifas està representada, va fer la petició amb motiu de Setmana Santa, el primer període de vacances d'una temporada proclamada l'Any del Turisme sostenible. El Cocarmi vol que els diners recaptats amb la taxa turística es destinin a millorar l'accessibilitat i a afavorir l'autonomia dels turistes amb discapacitat. En concret, proposa invertir aquests recursos en garantir l'accés a la informació de l'oferta turística, en rutes i en l'atenció al públic, fent especial atenció a l'entorn rural. El president del comitè, Antonio Guillén, va destacar que mesures com aquestes també beneficiaran les persones grans.

El president de Mifas va refermar aquest argument assegurant que «tot el que guanyem en turisme accessible ho guanyarem les persones que hi vivim». Per Carbonell, cal informar específicament de totes les possibilitats de turisme adaptat que ja existeixen a les comarques de Girona, on «ja s'han fet coses però en falten moltes, i el que hi ha s'ha de potenciar i informar». Tot i això, el president de Mifas va apuntar que el Patronat de Turisme Costa Brava Pirineu de Girona ja fa campanyes en aquest sentit.

Carbonell va dir que hi ha molts hotels amb habitacions accessibles, però bona part «no tenen grua hidràulica per entrar o sortir de la piscina, un handicap dels hotels de la Costa Brava quan sí que n'hi ha a la majoria dels de Mallorca o de Canàries». El responsable de Mifas va insistir en la importància de pensar en l'accessibilitat dels espais interiors i exteriors dels hotels, així com en el petit comerç dels pobles, per al que va demanar ajuts públics.

Carbonell va admetre que llocs com el barri vell de Girona són més difícils de resoldre, però va afirmar que «tot vol dir inversió» i es va referir a espais com el nucli antic de Vitòria, l'Alhambra de Granada o el Coliseu de Roma, que són accessibles i visitables per a turistes amb discapacitat. «Tot són diners i veure que se'n treurà un rèdit econòmic, perquè hi ha molta població amb dificultats de mobilitat o amb cotxets de nens petits», va recalcar. Així com també que cal planificar l'oferta des de l'arribada a l'aeroport o a l'estació del TAV, assegurar-se que un visitant amb mobilitat reduïda pot arribar a espais que sí estan adaptats però les voreres o els carrers que hi porten no o aprofitar la proximitat de Barcelona.

Com a exemples positius, el president de Mifas va destacar la platja de Torre Valentina, a Sant Antoni, tant pels serveis, com per la varietat de cadires adaptades a diferents tipus de discapacitat i pel personal que ajuda a entrar i sortir de l'aigua. També va posar La Molina com a «un referent a Catalunya esquí adaptat i activitats de muntanya accessible» i va ressaltar les sortides en globus de Santa Pau o la vela accessible a l'Escala [tags/l-escala.html], entre altres.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2017/04/20/sector-discapacitat-reclama-taxa-turistica/841525.html?utm_source=rss